

[Σύλλογος Ελλήνων Επιστημόνων Ελβετίας](#)

[Έδρα Ζυρίχη](#)

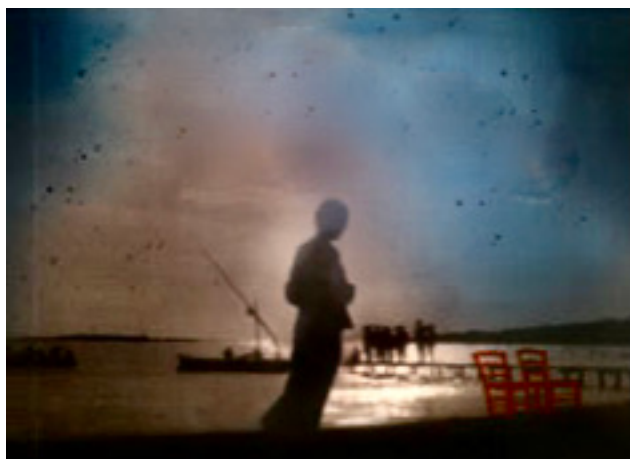
[Verein Griechischer Akademiker in der Schweiz](#)

[Association of Greek Academics in Switzerland](#)

[Association des Universitaires Grecs en Suisse](#)

info.seeel@gmail.com

ΚΥΚΛΟΣ ΙΣΤΟΡΙΚΩΝ ΑΦΗΓΗΣΕΩΝ: „ΘΕΟΔΟΣΙΑ“

Λένε ότι, τα καλύτερα σενάρια τα „γράφει“ η ίδια η ζωή!

Μέσα στη δίνη της Ανταλλαγής Πληθυσμών, που ακολουθεί την Μικρασιατική Καταστροφή, μία νεαρή κοπέλα έρχεται σ'ένα προσφυγικό καταυλισμό της Θεσσαλονίκης. Κρατάει την μικρή της αδερφή από το χέρι και είναι αποφασισμένη να επιβιώσει!

Την λένε Θεοδοσία...

Η Θεοδοσία ήταν πρόσωπο υπαρκτό - έφυγε το 2003 σε ηλικία 95 ετών. Η συναρπαστική ζωή της καλύπτει ένα αιώνα ελληνικής ιστορίας. Έζησε σε εποχές ανδροκρατούμενες, στα πρώτα της βήματα μάλιστα, σε εποχές σημαδεμένες από πολέμους. Η Μακεδονία δεν είχε απελευθερωθεί ακόμα, αλλά είχε ν' αντιμετωπίσει τα μπουλούκια των Κομιτατζήδων, που τρομοκρατούσαν τον ελληνικό πληθυσμό της.

Με την ανοχή των Τούρκων, που υπέθαλπαν ή ανέχονταν τις αγριότητες.

Προικισμένη με σθεναρή ιδιοσυγκρασία, ανοιχτό μυαλό και ασάβινη θέληση, η ηρωίδα μας βαδίζει θαρρετά μέσα στις δεκαετίες, που συγκροτούν την σύγχρονη Ελλάδα, και ο δρόμος της συχνά διασταυρώνεται με γεγονότα και πρόσωπα, που άφησαν τα χνάρια τους στην Ιστορία.

Η βραδιά, στην οποία σας καλούμε εγκάρδια να παρευρεθείτε, δεν είναι μια απλή βιβλιοπαρουσίαση: Με τρόπο απέριπτο, χωρίς πάθος, αλλά με ιδιαίτερη ευαισθησία και ακρίβεια, ο Θεόδωρος Μόδης περιγράφει τη ζωή μιας ξεχωριστής γυναίκας.

Η ομιλία του συνοδεύεται από πλούσιο εποπτικό υλικό (ντοκουμέντα, φωτογραφίες) και γερμανική μετάφραση (επιγραμματικά) στα καίρια σημεία της.

Ο Θεόδωρος Μόδης γεννήθηκε στη Φλώρινα, σπούδασε ηλεκτρολόγος μηχανικός με υποτροφία και στη συνέχεια φυσική στο Πανεπιστήμιο Columbia της Νέας Υόρκης και εργάστηκε για 15 χρόνια ως ερευνητής σε εργαστήρια όπως το Brookhaven στις ΗΠΑ και CERN στη Γενεύη.

Έχει διδάξει σε αμερικανικά και ευρωπαϊκά πανεπιστήμια. Είναι συγγραφέας πάνω από 100 άρθρων σε επιστημονικά και εμπορικά περιοδικά και 10 βιβλίων.

Το βιβλίο περιγράφει έναν αιώνα πολέμου και ειρήνης και περιλαμβάνει εικόνες ιστορικών γεγονότων όπως οι Βαλκανικοί πόλεμοι, ο Μακεδονικός Αγώνας, η ανταλλαγή πληθυσμών και ο εμφύλιος πόλεμος.

Η „Θεοδοσία“ είναι η πρώτη ομιλία του Κύκλου Ιστορικών Αφηγήσεων του ΣΕΕΕΛ. Σκοπός του Κύκλου είναι η απόδοση γεγονότων, που έμειναν στην Ιστορία μέσα από τα βιώματα και τις αναμνήσεις ανθρώπων που τα έζησαν, χωρίς οι ίδιοι να αναφέρονται απαραίτητα στα σχετικά χρονικά.

Παρουσίαση: Σάββατο, 15 Ιουνίου τ.έ. Kulturhaus Helferei Zürich, Breitingersaal
<https://www.kulturhaus-helferei.ch/>

Ώρα: 6 μμ

Στο τέλος της εκδήλωσης θα προσφερθεί Apéro riche.

Θα σας παρακαλέσουμε (!) να δηλώσετε την συμμετοχή σας στο Email info.seeel@gmail.com Έτσι θα μας βοηθήσετε να οργανώσουμε καλύτερα την εκδήλωση.

Θα χαρούμε ιδιαίτερα, να σας έχουμε κοντά μας!

Πολύ εγκάρδια
Το ΔΣ του ΣΕΕΕΛ

Νύχτωνε νωρίς τον χειμώνα και η θεία Μαρίκα ήταν τσιγκούνα με τις λάμπες πετρελαίου.

Η Θεοδοσία είχε διάβασμα να κάνει, αλλά δεν είχαν μείνει άλλα κεριά· είχε κάψει το τελευταίο το προηγούμενο βράδυ. Ήταν δεκατριών ετών, είχε μόλις μπει στο παρθεναγωγείο και έπαιρνε τη μόρφωση της στα σοβαρά. Ήταν η μεγαλύτερη από τα τέσσερα αδέρφια, δύο αγόρια και δύο κορίτσια, που είχαν χάσει και τους δύο γονείς τους· αισθανόταν μια υπευθυνότητα που της έδινε δύναμη. Ούτως ή άλλως ήταν από φύση της επιμελής.

Ήταν περήφανη που πήγαινε σε ένα τόσο καλό ελληνικό σχολείο όπως το Ιωακείμιο Παρθεναγωγείο. Αλλά η θεία Μαρίκα δε νοιαζόταν για τη μόρφωσή της. Στην ουσία, θα προτιμούσε να μένει η Θεοδοσία σπίτι και να κάνει δουλειές σ' όλη της τη ζωή.

Η Θεοδοσία έβαλε τις μπότες και το παλτό της κι ετοιμάστηκε για άλλη μια νυκτερινή απόδραση. Ουμήθηκε να προσέξει ιδιαίτερα το σιδερένιο κιγκλίδωμα του παραθύρου, ώστε να μην πληγωθεί ξανά δρασκελίζοντάς το. Ένα μεγάλο σημάδι στο πόδι της από την τελευταία φορά ήταν ακόμη ευαίσθητο. Θα παρέμενε σαν σουβενίρ εκείνης την οδυνηρή εμπειρία για όλη της τη ζωή.

Η εκκλησία της Αγίας Βλαχέρνας, όπως την αποκαλούσαν οι Έλληνες της περιοχής, δεν ήταν μακριά. Στην υπηρεσία της μεγάλης ελληνικής κοινότητας στην Κωνσταντινούπολη, έμενε ανοικτή μέρα και νύχτα, όπως και πολλές άλλες. Η εκκλησία αυτή, της Παναγίας των Βλαχερνών, είχε χτιστεί στον χώρο της ομώνυμης βυζαντινής εκκλησίας που δε σωζόταν πια, μιας από τις παλαιότερες και πιο διάσημες ορθόδοξες ελληνικές εκκλησίες, η οποία είχε ιδρυθεί το 450 μ.Χ. και στέγαζε την εικόνα της Παναγίας, που φημιζόταν για πολλά θαύματα ανά τους αιώνες. Όταν μπήκε η Θεοδοσία στην εκκλησία δεν ήταν κανείς. Ο χαμηλός φωτισμός προερχόταν μόνο από αναμμένα κεριά και καντήλια, κρεμασμένα από το ταβάνι. Έκανε τον σταυρό της και φίλησε την εικόνα της Παναγίας. Είπε με χαμηλή φωνή: «Σε παρακαλώ, Παναγία μου, συγχώρεσέ με. Τα χρειάζομαι αυτά τα κεριά για το διάβασμά μου». Πήρε πέντε λεπτά κεριά από τον δίσκο χωρίς να αφήσει λεφτά. Δεν αισθάνθηκε ενοχή. Ήταν σίγουρη ότι η Παναγία θα καταλάβαινε και δε θα είχε αντίρρηση.

Απόσπασμα από το βιβλίο „Θεοδοσία“